

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Martina Kopy a Petra Pospíšila ve věci

žalobkyně: **Tost.cz, s.r.o.**, IČO: 25956019
se sídlem Habrek 8, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2021, č. j. 8857/21/5300-21442-712226,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. V této věci jde o to, zda si žalobkyně oprávněně snížila základ daně o slevu z ceny díla (ve smyslu § 36 odst. 5 zákona o dani z přidané hodnoty). Podle žalovaného nikoliv, protože tato sleva měla sankční charakter a nesouvisela s dodávkou zboží a služeb. Žalobkyně ovšem namítá, že žalovaný nesprávně interpretoval obsah dotčených smluvních ujednání. Kromě toho nerespektoval závazný právní názor soudu, který jeho rozhodnutí již jednou zrušil.

II. Skutkové okolnosti a dosavadní procesní postup

2. Finanční úřad pro Kraj Vysočina („správce daně“) rozhodnutím ze dne 20. 10. 2015, č. j. 1493846/15/2906-50524-606243 („dodatečný platební výměr na DPH“), žalobkyni doměřil daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2012 ve výši 120 638 Kč. Současně jí uložil zákonnou povinnost uhradit penále ve výši 20 % z doměřené částky, tj. 24 127 Kč.
3. Na základě odvolání žalobkyně žalovaný v lednu 2017 dodatečný platební výměr změnil. Výši daně z přidané hodnoty upravil na částku 350 147 Kč a penále na částku 70 029 Kč. Celková výše doměřené daně včetně penále se proto změnila ze 144 765 Kč na 420 176 Kč.
4. Doměření daně se týkalo smlouvy o dílo („smlouva“), kterou sjednala žalobkyně s objednateli Ing. A. S. a MUDr. M. S. (významná přitom byla zejména role Ing. S.). Jejím předmětem byla rekonstrukce čtyř bytových jednotek v domě na adrese Široká 64/12, Praha. Cenu zakázky si strany sjednaly ve výši 9 083 940 Kč. S danou smlouvou souvisel krycí list rozpočtu č. 877/1, který obsahoval jednotlivé dílčí části plnění a jejich cenu.
5. V květnu 2011 strany k této smlouvě uzavřely Dodatek č. 1. V něm reagovaly na prodlení a další spory týkající se plnění díla. Žalobkyně snížila objednatelům cenu o 60.000 Kč. Součástí tohoto dodatku byl mj. soupis provedených prací. Mezi stranami však přetrvávaly spory. Proto v srpnu 2011 uzavřely Dodatek č. 2. V něm mimo jiné upravily rozsah. V čl. I tohoto dodatku uvedly, co již nadále součástí předmětu díla není (především práce a dodávky v položkách rozpočtu uvedené v příloze č. 1 k tomuto dodatku). V čl. IV daného dodatku se strany dohodly na změně ceny díla. Původní cenové ujednání zrušily. Zároveň se dohodly na snížení nové ceny díla o částku 2.800.000 Kč.
6. Podle čl. IV. odst. 2 Dodatku č. 2 platí: „Smluvní strany si dohodly slevu ve výši 2 800 000,- Kč bez DPH jako přiměřenou kompenzaci za to, že objednatel neuplatní právo na náhradu:
 - za škody způsobené prodlužováním termínu dokončení (zejm. ušlé nájemné, navýšení ceny prací od dodavatelů navazujících prací),
 - za škody způsobené vadami vzniklými ke dni podpisu tohoto dodatku č. 2 (to však nezabavuje zhotovitele povinnosti tyto vady díla do předání odstranit),
 - za náklady na přepravu, třídění a převzetí předmětů v přílohách č. 3, č. 4 tohoto dodatku č. 2 a za zajišťování jejich převozu a vyřízení reklamací, která má dle tohoto dodatku č. 2 zajišťovat,
 - za komplikace a náklady spojené s dokončením stavby po snížení rozsahu předmětu díla podle čl. I tohoto dodatku č. 2 a posunutí termínu dokončení redukováného díla.

Objednatel souhlasí s výší shora uvedené kompenzace jako s dostatečnou a vzdává se případného nároku na její navýšení, který mu vznikl k okamžiku podpisu tohoto dodatku č. 2.“.

7. Podle žalovaného má jak částka 60 000 podle Dodatku č. 1, tak částka 2 800 000 Kč upravená Dodatkem č. 2. sankční povahu. Jejich prostřednictvím žalobkyně prováděla kompenzace za neuplatnění smluvních sankcí ze strany objednatele, resp. souvisely s odpovědností žalobkyně za škodu. Tyto částky proto žalobkyně nemohla zohlednit jako slevu ve smyslu § 36 odst. 5 zákona o dani z přidané hodnoty. Nemohla si proto o tyto částky snížit základ daně.

8. Původní rozhodnutí žalovaného neobstálo v soudním přezkumu (rozsudek zdejšího soudu ze dne 29. 5. 2020, č. j. 29 Af 72/2018-166). Soud konstatoval, že v případě částky ve výši 60 000 Kč je jasně daná vazba se sankcí, která žalobkyni hrozila z důvodu prodlení s plněním díla. O tuto částku proto žalobkyně nemohla snížit základ daně. V případě slevy ve výši 2 800 000 Kč však již byla situace komplikovanější.
9. V případě nároků uvedených v prvních dvou výše uvedených odrážkách bylo podle názoru soudu možné bez větších pochybností hovořit o sankčním charakteru daných částek (tedy bez vlivu na základ daně). Šlo o „neuplatnění práva za náhradu škody“. V případě nároků podle dalších dvou odrážek to ale tak jisté nebylo. U těchto nároků podle soudu mohla být relevantní argumentace žalobkyně, že se snažila s objednatelem „obchodovat“ v „nesankčním“ kontextu. Žalovaný však uvedené částky (resp. složky dané částky) vyloučil jako neúčinné z hlediska základu daně „paušálně“. Nezbyval se tím, zda lze jednotlivé nároky podle zmíněných odrážek nějak rozlišovat. Soud proto žalovanému uložil, aby v souvislosti s tvrzeními a důkazními návrhy žalobkyně rozlišil, které složky z částky 2 800 000 Kč jsou způsobilé ovlivnit základ daně, a které eventuálně nikoli, resp. v jaké případně výši. Jako vhodný důkazní prostředek ke zjištění příslušných skutečností se podle soudu jevil výslech Ing. S., který mohl přispět k objasnění smluvní vůle stran, stejně jako k tomu, co se v jakých hodnotách vnímalo jako „sankční sleva“, a co nikoli.
10. Tímto rozsudkem soud ve spojeném řízení zrušil také rozhodnutí žalovaného týkající se doměřené daně z příjmů právnických osob. Předmětem nynějšího přezkumu je však již jen rozhodnutí o dani z přidané hodnoty.
11. Po zrušujícím rozsudku správce daně doplnil dokazování výslechem Ing. S. S obsahem protokolu seznámil žalobkyni. Žalovaný následně rozhodnutím dne 11. 3. 2021, č. j. 8857/21/5300-21442-712226 („rozhodnutí žalovaného“), rozhodl stejně jako svým původním rozhodnutím. Dodatečný platební výměr změnil tak, že celkovou výši doměřené daně včetně penále stanovil na 420 176 Kč. Setrval na názoru, že obě částky měly sankční, resp. kompenzační povahu. To potvrdila i svědecká výpověď Ing. S., který na dotaz ohledně povahy částky 2 800 000 Kč opakovaně hovořil o „kompenzaci za všechny ty komplikace“ a úhradách za „komplikace na náklady na mé straně“. Uved také, že Dodatkem č. 2 se žalobkyně chránila, že objednatel nebude vymáhat „žádné další finanční nároky, ať už sankčního či škodního charakteru“. Svědek sice nevysvětlil, jak došlo k výpočtu celkové výši snížené částky. Podle žalovaného však celá částka ve výši 2 800 000 Kč podle Dodatku č. 2 má charakter kompenzační slevy. Mezi jednotlivými odrážkami v bodě 2 čl. IV. tohoto dodatku žalobkyně ani objednatel nerozlišovali. Nijak je nediferencovali. Celá částka měla za cíl objednateli kompenzovat veškeré komplikace a škody související s neschopností žalobkyně zrealizovat stavební dílo podle původní smlouvy.

III. Žaloba a její doplnění

12. Žalobkyně připouští sankční charakter u částky 60 000 Kč. Nesouhlasí ovšem, že by stejnou povahu měla i částka podle Dodatku č. 2. Svědecká výpověď Ing. S. podle žalobkyně naopak potvrzuje její verzi. Titulem této částky není smluvní pokuta nebo náhrada škody či jiná sankce. Svědek popřel, že by při jednání o Dodatku č. 2 uplatňoval konkrétní nároky na náhradu škody nebo jiné sankce. Skutečná vůle stran nesměřovala ke kompenzaci škod či smluvních pokut.

13. V jednání o Dodatku č. 2 existovala vazba mezi slevou a redukcí rozsahu plnění. Obě strany měly zájem na redukcí rozsahu díla. Dostaly se proto do situace vhodné pro obchodní vyjednávání. Objednatel usiloval o co nejvyšší slevu a žalobkyně mu to umožnila do výše redukce díla. Částka ve výši 2 800 000 Kč je tedy výsledkem obchodního jednání, nikoli kompenzací za sankce nebo náhradu škody.
14. Žalobkyně sice odlišuje částku redukováného díla před snížením ve výši 6 620 129 Kč a částku ve výši 2 800 000 Kč, obě tyto částky však směřovaly ke stanovení konečné ceny díla, kterou smluvní strany stanovily odečtením částky 2 800 000 Kč od částky 6 620 129 Kč. Dohoda na druhé z uvedených částek by nebyla možná bez dohody o slevě. Jedná se o spojené nádoby.
15. Soud v době svého rozsudku neznal obsah výpovědi svědka. Proto rozlišoval mezi jednotlivými odrážkami v textu čl. IV. bodu 2 Dodatku č. 2, přičemž první dvě odrážky podle něj mají sankční charakter, zatímco u druhých dvou přichází v úvahu varianta, že jsou výsledkem obchodního jednání smluvních stran. Zejména text poslední odrážky – kde si strany dohodly slevu za to, že objednatel neuplatní právo na náhradu za komplikace a náklady spojené s dokončením stavby po snížení rozsahu předmětu díla a posunutí termínu dokončení redukováného díla – podle žalobkyně koresponduje se svědeckou výpovědí Ing. S. Komplikace, o kterých svědek mluvil, jasně souvisí s redukcí díla. Žalovaný však v rozporu s právním názorem soudu opět přistupuje k částce 2 800 000 Kč paušálně, aniž by rozlišoval její jednotlivé složky a jejich dopad na výši základu daně z přidané hodnoty.
16. Ani žalobkyně ovšem mezi jednotlivými složkami částkami v odrážkách nediferencuje, stejně jako svědek. Z jeho výpovědi plyne, že obsahem skutečné vůle stran nebyl sankční charakter slevy, jak by se mohlo zdát ze samotného textu prvních dvou odrážek. Žalovaný se s touto svědeckou výpovědí řádně nevypořádal. Jeho závěr o sankčním charakteru částky podle Dodatku č. 2 zcela pomíjí obsah výpovědi svědka. Neuplatnění sankcí neuváděl v souvislosti s jejich fakturací, formálními zápočty apod., ale přímo v souvislosti s jednáním o Dodatku č. 2, které zahrnovalo jednání o částce 2 800 000 Kč.
17. Žalobkyně později zaslala soudu stručné doplnění žaloby. V něm poukázala na nové rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2021 ve věci daně z příjmů právnických osob, které se také týká smlouvy. V této linii žalovaný přijal argumentaci žalobkyně ohledně sjednané výše ceny díla v Dodatku č. 2, že snížení ceny odpovídá rozsahu redukce díla. Vyšel přitom z výpovědi svědka Ing. S., který opakovaně potvrdil, že důvodem snížení ceny nebyly škody či sankce. Přetrvávající nejasnosti ohledně ceny díla smluvní strany řešily dohodou o narovnání, ve které se uvádí finální cena díla. Objednatel zároveň neuplatňuje škodu či smluvní pokutu. Pokud žalovaný v řízení o stanovení základu daně z příjmu shledal, že objednatel neuplatnil u zhotovitele náhradu škody, ani smluvní pokutu, a že si cenu v Dodatku č. 2 stanovili na základě smluvní volnosti oceněním reálného rozsahu plnění, pak není možné, aby v řízení o stanovení základu daně z přidané hodnoty na základě stejných skutečností učinil jiný závěr.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

18. Z doplněné svědecké výpovědi objednatele je zřejmé, že žalobkyně nemohla plnit dílo v původně sjednaném rozsahu. Proto došlo jednak k dohodě o redukcí rozsahu díla, čemuž odpovídala cena redukováného díla ve výši 6 620 129 Kč. Protože se svědek cítil být poškozený tím, že žalobkyně jako dodavatelka nedokázala splnit dílo v původně sjednaném

rozsahu, uplatnil ještě částku 2 800 000 Kč „na dodavateli za všechny ty komplikace, které mi způsobil tím, že nebyl schopen plnit dílo podle mého vnímání.“ Svědek také potvrdil, že cena po redukcí činila 6 620 129 Kč. Rovněž uvedl, že cena 6,6 milionu byla před odečtením částky podle Dodatku č. 2. K dotazu správce daně, z jakého důvodu byla částka 2 800 000 Kč poskytnuta, svědek jednoznačně uvedl, že to byla „sleva za všechny ty komplikace způsobené neschopností firmy realizovat stavbu, a tudíž komplikacemi a náklady na mé straně spojené s realizací stavby jiným způsobem.“

19. S ohledem na obsah svědecké výpovědi nelze souhlasit se žalobkyní, že by předmětné částky dosáhla obchodováním nebo že by byla výsledkem redukce rozsahu díla. Svědek naopak jednoznačně potvrdil, že si ji sjednali samostatně jako sankci za „neschopnost firmy realizovat stavbu“. Pro posouzení jejího faktického charakteru je bez významu forma jejího uplatnění (zda byla fakturována apod.).

V. Replika žalobkyně a vyjádření žalovaného k replice a k doplnění žaloby

20. V replice žalobkyně zdůrazňuje, že smluvní strany v Dodatku č. 2 i v dohodě o narovnání jednaly vždy pouze o úpravě ceny díla. Nikdy nejednaly o sankcích v žádné jejich formě. Úpravu ceny a sankci žalobkyně považuje za dvě různé věci. Zatímco úprava ceny je výsledkem svobodného obchodního jednání, sankce vzniká jednostranným uplatněním na základě splnění zákonných anebo smluvních podmínek. Pokud nedošlo k uplatnění sankce, žádná sankce neexistuje. Nelze za ni považovat ani snížení částky výsledné ceny díla. Každá sleva понижuje cenu a tím „trestá“ toho, kdo ji poskytuje. V tomto smyslu má sankční charakter každá sleva v obchodním jednání o snížení ceny. Pokud by v jednání o výši ceny díla mezi žalobkyní a Ing. S. hrála sankce jakoukoli roli, existoval by záznam o jejím uplatnění podle smluvních podmínek a jejím započtení na cenu díla. To se ale nestalo.
21. Žalovaný oponuje, že ve svém rozhodnutí nezaměňuje význam pojmů „sleva“ a „sankce“ jako takových. Uplatněná částka však měla sankční (kompenzační) charakter. Výslovné neuplatnění sankčního nároku neimplikuje, že tento nárok vůbec nevznikl a že se následně neprojevil do sjednané „slevy“. Absence formálního dokladu o výslovném uplatnění sankce neznamená, že k takovému uplatnění materiálně nedošlo prostřednictvím Dodatku č. 2, který konkrétní slovo „sankce“ sice nepoužil, nicméně z logiky textu jeho sankční charakter vyplývá.
22. K doplnění žaloby žalovaný uvedl, že předmětem tohoto soudního řízení je pouze daň z přidané hodnoty, nikoliv daň z příjmů právnických osob. Principy uplatňování daně z příjmů a daně z přidané hodnoty jsou odlišné a jakkoli se jedná o stejná zdanitelná plnění téhož daňového subjektu, dokazování vedené ohledně nich sleduje u jednotlivých daní zcela odlišné cíle. Žalovaný i v řízení o dani z příjmů právnických osob ohledně částky 2 800 000 Kč dospěl k závěru o jejím sankčním charakteru. Pro účely stanovení základu daně z příjmů právnických osob a výsledné daně jsou relevantní jiné okolnosti než v případě daně z přidané hodnoty.

VI. Hodnocení věci soudem

23. Žaloba **není důvodná**.
24. Podstatou této věci je posouzení otázky, zda částku ve výši 2 800 000 Kč, na které se žalobkyně s objednateli dohodli v Dodatku č. 2 ke smlouvě, lze považovat za slevu ve smyslu § 36 odst. 5 zákona o dani z přidané hodnoty. A zda si tedy žalobkyně mohla o tuto částku

snížit daňový základ. Pokud jde o částku ve výši 60 000 Kč plynoucí z Dodatku č. 1, žalobkyně její sankční charakter nerozporuje.

25. Podle § 36 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty je základem daně „vše, co jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce za uskutečněné zdanitelné plnění, včetně částky na úhradu spotřební daně od osoby, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno, nebo od třetí osoby, a to bez daně za toto zdanitelné plnění.“ Podle § 36 odst. 5 věty první zákona o dani z přidané hodnoty se pak základ daně „sníží o *slevu z ceny*, pokud je poskytnuta k datu uskutečnění zdanitelného plnění“ (zvýraznil soud).
26. *Slevou* ve smyslu § 36 odst. 5 zákona o dani z přidané hodnoty, která by ovlivnila základ daně, *není sleva sjednaná z titulu smluvních pokut a náhrad škod*. Nejedná se totiž o dodávku zboží a služeb podle § 2 zákona o dani z přidané hodnoty. Tento právní závěr není mezi stranami sporný. Žalobkyně namítá pouze to, že předmětná částka nebyla plněním ve smyslu smluvní pokuty nebo náhrady škody.
27. Ve svém zrušujícím rozsudku soud konstatoval, že v případě prvních dvou nároků uvedených v Dodatku č. 2, kterých se týká poskytnutá částka (1. škody způsobené prodlužováním termínu dokončení; 2. škody způsobené vadami vzniklými ke dni podpisu dodatku), lze bez větších pochybností hovořit o jejich sankčním charakteru, neboť jde o „neuplatnění práva za náhradu škody“. Pouze v případě dalších dvou nároků (1. náklady na přepravu, třídění a převzetí předmětů a za zajišťování jejich převozu a vyřízení reklamací; 2. komplikace a náklady spojené s dokončením stavby po snížení rozsahu předmětu díla a posunutí termínu dokončení redukováného díla) podle soudu nebylo zcela jasné, zda nemohly být výsledkem klasického „obchodování“ mezi smluvními stranami v „nesankčním“ kontextu. Problém byl v tom, že žalovaný mezi jednotlivými nároky nijak blíže nerozlišoval a celou částku paušálně vyloučil jako daňově neúčinnou. Soud proto žalovanému uložil, aby rozlišil, které složky z částky 2 800 000 Kč jsou způsobilé ovlivnit základ daně, a které eventuálně nikoli, resp. v jaké případně výši.
28. Ze zrušujícího rozsudku soudu neplyne, že by žalovaný tuto částku, případně její část nemohl považovat za daňově neúčinnou. Bylo však potřeba, aby se podrobněji zabýval jednotlivými dílčími nároky, se kterými její poskytnutí souviselo. A případně odlišil ty, které mají sankční charakter od těch, které ne.
29. V návaznosti na zrušující rozsudek správce daně provedl výslech svědka Ing. S., jak navrhoval soud. Vyhodnocením obsahu jeho výpovědi v kontextu obsahu Dodatku č. 2 pak žalovaný dospěl k tomu, že všechny nároky, na které dopadala poskytnutá částka, měly sankční charakter. S tímto hodnocením soud souhlasí.
30. Žalobkyně se v žalobě snaží tvrdit, že předmětná částka souvisela s redukcí prací, které původně měly být předmětem smlouvy. Toto tvrzení však odporuje jak znění Dodatku č. 2, tak obsahu svědecké výpovědi. Podle čl. IV odst. 1 Dodatku č. 2 ke smlouvě se ruší původní čl. V odst. 1 smlouvy a nově zní tak, že „Smluvní strany z nově dohodnuté částky ceny díla odpovídající redukovánému rozsahu díla specifikovanému v dodatku č. 2 smlouvy ve výši 6.620.129,- Kč bez DPH odečetly slevu dle odst. 2 článku IV. dodatku č.2 [...]“. Již z této formulace je zcela zřejmé, že se smluvní strany nejprve domluvily na snížení celkové ceny díla v důsledku redukce jeho rozsahu. A z této nové snížené ceny si dohodly ještě další snížení o částku ve výši 2 800 000 Kč. To jasně potvrzuje i výpověď svědka, který uvedl, že druhý dodatek (oproti prvnímu) vedl k zásadnější redukci díla. Týkala se jej celá řada různých jednání, která nakonec vedla k výsledné ceně asi 6,6 milionu korun. Té se týkala

první část jednání, která vedli v rámci dodatku. Ve druhé části svědek coby objednatel uplatňoval na dodavateli snížení částky „za všechny komplikace, které mi způsobil tím, že nebyl schopen plnit dílo podle mého vnímání“. Svědek také na několika místech výpovědi uvedl, že cena 6,6 milionu byla nová pevná cena před snížením o oněch 2 800 000 Kč.

31. Z ničeho tedy neplyne, že by předmětná částka jakkoli souvisela s redukcí díla, jak tvrdí žalobkyně. Naopak, lze dát za pravdu žalovanému, že všechny nároky, kterých se dotčená smlouva týká, mají sankční charakter, který vylučuje možnost žalobkyně snížit si o tuto částku základ daně.
32. Ze znění čl. IV. odst. 2 Dodatku č. 2 v kontextu výpovědi svědka podle soudu jasně plyne, že cílem domluvené částky ve výši 2 800 000 Kč bylo kompenzovat objednateli škody, dodatečné náklady a komplikace, které mu při provádění díla vznikly z důvodu prodlení na straně zhotovitele (žalobkyně). Svědek zřetelně uvedl, že se žalobkyní měli spor, jestli dokáže plnit své závazky ze smlouvy. Výsledkem toho sporu bylo poskytnutí předmětné částky za všechny komplikace, ke kterým při provádění díla docházelo. Je proto zřejmé, že tato částka měla odrážet dodatečné náklady, které by objednateli v případě řádného provádění díla podle smlouvy nevznikly a které by jinak mohl po žalobkyni požadovat z titulu nedodržení smluvních závazků.
33. Námitka, že se žalovaný se svědeckou výpovědí řádně nevypořádal, proto není důvodná. Žalovaný naopak její relevantní části zohlednil a posoudil je v souvislosti s dalšími skutečnostmi plynoucími ze spisu, zejména s obsahem Dodatku č. 2. Přitom dospěl ke správným závěrům, které řádně zdůvodnil.
34. Žalobkyně opakovaně namítá, že objednatel díla vůči ní nikdy neuplatňoval konkrétní nároky na náhradu škody nebo smluvní pokutu, což potvrdil i svědek při své výpovědi. To však podle soudu nehraje roli ve vztahu k posouzení skutečného charakteru slevy. Je totiž logické, že objednatel tyto nároky neuplatňoval, pokud mu je měla kompenzovat poskytnutá částka.
35. V replice žalobkyně poukazuje na odlišnou povahu institutů slevy a sankce, s tím, že pokud jedná ze smluvních stran sankce neuplatnila, pak nelze o sankci vůbec mluvit. Pro posouzení možnosti snížení základu daně o slevu z ceny ve smyslu § 36 odst. 5 zákona o dani z přidané hodnoty však není rozhodující to, že snížení ceny je označeno jako sleva. Podstatné je naopak posouzení její povahy. Jde o to, zda má poskytnutá sleva z ceny souvislost s dodávkou zboží a služeb anebo zda byla sjednaná namísto uplatnění nároku na náhradu škody či smluvní pokuty. Jak správně poukazuje žalovaný, pokud neexistuje žádný záznam o tom, že by objednatel výslovně uplatňoval nárok na náhradu škody nebo nárok na smluvní pokutu, automaticky to neznámá, že tento nárok nevznikl. Z obsahu dodatku, který koresponduje také s obsahem svědecké výpovědi, je přitom zřejmé, že sjednaná částka měla právě tyto nároky kompenzovat.
36. Pro posouzení věci pak nemá relevanci ani to, že se v řízení nepodařilo zjistit, jaká konkrétní částka z oněch 2,8 milionu připadá na jednotlivé nároky vyjmenované v čl. IV odst. 2 Dodatku č. 2. I sama žalobkyně uvádí, že mezi těmito nároky nediferencuje. Z výpovědi svědka plyne, že to ani nebylo úmyslem smluvních stran při tvorbě Dodatku č. 2. Ve zrušujícím rozsudku soud sice žalovanému vytýkal, že mezi jednotlivými nároky nediferencoval, ač neprokázal, že všechny mají sankční povahu. V novém rozhodnutí se však žalovaný povahou jednotlivých nároků dodatečně zabýval a dospěl k závěru, že všechny mají sankční, resp. kompenzační povahu. Jak soud zdůvodnil výše, tento závěr je správný.

Proto nebylo nutné mezi jednotlivými nároky rozlišovat. Je totiž zřejmé, že se celá poskytnutá částka netýkala dodávky zboží a služeb ve smyslu § 2 zákona o dani z přidané hodnoty. Sloužila jako alternativa k sankcím a náhradě škody, které by objednatel po žalobkyni jinak mohl požadovat. Žalovaný proto nepochybil, pokud celou částku 2 800 000 Kč vyloučil z možnosti snížení základu daně.

37. Jestliže žalobkyně následně odkazuje na rozhodnutí žalovaného ve věci daně z příjmů právnických osob, kde žalovaný přijal její argumentaci, že snížení ceny odpovídá rozsahu redukce díla, pak je třeba připomenout, že podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud rozhoduje podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (11. 3. 2021). K tomuto novému rozhodnutí, které je pozdějšího data (18. 3. 2021), tedy nemohl přihlídnout.

VII. Závěr a náklady řízení

38. Soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl.
39. Neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. srpna 2023

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu